

Hondengeluiden herkennen

Hondengeluiden herkennen

Honden blaffen, dat is nu eenmaal een feit. Misschien word je er soms helemaal gek van, maar uiteindelijk zit het natuurlijk gewoon in de aard van het beestje. En het mooie is dat je er ook nog wat van leren! Want blaffen is, naast lichaamstaal, de belangrijkste manier die jouw hond heeft om zichzelf naar jou en naar andere honden uit te drukken.

Er valt dus veel te leren over de betekenis van hondengeblaf. Bij het ontcijferen van de betekenis van ieder geluid, gaat het hoofdzakelijk om drie dingen: de frequentie, de duur en de toonhoogte.

Frequentie

Hoe sneller je hond blaft, des te dringender hij je iets probeert te vertellen. Snel geblaf kan voortkomen uit zowel angst als opwinding, maar is in ieder geval bedoeld om snel jouw aandacht te trekken.

Duur

Elke blaf klinkt weer anders. Een kort blafje wil meestal zeggen dat je hond verbaasd of verrast is over iets, terwijl met een langere, uitgerekttere blaf (die een beetje klinkt als janken) weer andere informatie wordt overgebracht. Hoelang je hond blijft blaffen is ook belangrijk. Een hond die langdurig en vanwege verschillende aanleidingen blaft, doet dat misschien omdat hij zich verveelt of juist teveel gestimuleerd wordt. Normaal gesproken houden honden namelijk op met blaffen zodra hun doel bereikt is, bijvoorbeeld als ze een waarschuwing willen geven aan hun familie.

Toonhoogte

Een hond kan hoog of laag blaffen. Een hoog geblaf wordt meestal in verband gebracht met een bange hond, terwijl een laag geblaf eerder dreigend is bedoeld. Omdat elke hond een andere 'stem' heeft, is het niet altijd makkelijk om hieruit op te maken wat hij bedoelt. Zo klinkt het hoge geblaf van een Chihuahua natuurlijk heel anders dan het geblaf van een Duitse dog.

Uit de combinatie van frequentie, toonhoogte en duur kunnen een aantal veel voorkomende soorten geblaf worden afgeleid, die stuk voor stuk hun eigen betekenis hebben.

De meest voorkomende soorten blaffen, waarmee je leert te begrijpen wat jouw hond je probeert te vertellen:

Blaffen als waarschuwing (alarmerend blaffen)

Blaffen als waarschuwing is meestal het gemakkelijkst te herkennen. Zoals de term al zegt, blaft de hond om zijn familie te waarschuwen dat er een onbekende of andere ongebruikelijke en onverwachte aanleiding aankomt.

Uit de intensiteit van het geblaf kun je opmaken hoe dringend het is. Het begint meestal plotseling en op een hoge toon, die vervolgens overgaat in een snelle reeks korte blaffen achter elkaar. In de meeste gevallen houdt het blaffen weer op als er geen aanleiding meer is (bijvoorbeeld omdat de postbode weer wegloopt) of als je hond heeft gezien dat de onbekende geen bedreiging voor hem is.

Blaffen om iets te krijgen

Deze vorm van blaffen is de meest vervelende van allemaal. Je hond blaft en jankt net zo lang tot hij krijgt wat hij wil, of dat nou aandacht, eten of iets anders begeerlijks is. Helaas, maar waar; maar waarschijnlijk ben jij (of een van je huisgenoten of een vorig baasje) er verantwoordelijk voor dat dit zo geworden is. Het begon ongetwijfeld heel onschuldig: je hond legde zijn kop in je schoot en keek je met bedelende ogen aan, en jij

Hondengeluiden herkennen

gaf hem een stukje toast van je ontbijt. "Ah-ha", dacht je hond bij zichzelf, "als dat werkt, gaat het vast nog sneller als ik er ook nog een beetje bij blaf of jank."

En inderdaad, om je hond stil te krijgen gaf je hem wat hij wilde. Maar als een hond eenmaal begint met blaffen om iets gedaan te krijgen, is de enige manier om daar vanaf te komen om **nooit toe te geven**. Negeer je hond als hij blaft of jankt omdat hij aandacht of eten wil. Ga naar een andere kamer en doe de deur dicht als dat moet. Als je hond nooit wordt beloond voor zijn veeleisende geblaf, houdt het vanzelf een keer op.

Maar pas op! Als je toch toegeeft, zelfs al is het maar heel af en toe, blijft je hond de hoop houden dat de strategie werkt en zal hij doorgaan met dit gedrag.

Compulsief blaffen

Een compulsieve blaffer is een hond die zo'n beetje tegen alles en iedereen blaft: geluiden, mensen die langslopen, vogels, jijzelf en de rest van je gezin. Vaak gaat er bij een compulsieve blaffer van binnen heel wat om. Zo is angst een veel voorkomende oorzaak van compulsief geblaf.

Wat ook heel goed kan, is dat je hond zich verveelt. Als je denkt dat dat het geval is, geef je hond dan meer fysieke en mentale stimulatie. Ga wandelen, leer hem nieuwe dingen, geef hem snuffelspelletjes en puzzelspeeltjes en speel met hem. Dat zijn essentiële zaken om een compulsieve blaffer rustig te houden.

Blaffen uit eenzaamheid

Honden die lijden aan verlatingsangst of die niet alleen gelaten kunnen worden, drukken dit meestal uit door te blaffen als ze alleen zijn. Het geluid kan uiteenlopen van zacht of hard janken tot voluit blaffen, maar is vaak een lange reeks blaffen met regelmatige, opzettelijke onderbrekingen. Het geblaf kan de hele tijd dat de hond alleen is, aanhouden. Bij dit soort geblaf vraagt de hond om hulp en wil hij gezelschap. Tijdens de onderbrekingen luistert hij of er iemand antwoordt.

Speels blaffen

Een hond die speels blaft, doet dat waarschijnlijk (je raadt het al) wanneer hij aan het spelen is. Dit soort geblaf bestaat vaak uit korte, harde blafjes van opwinding of om jou of een andere hond uit te dagen achter hem aan te rennen of zijn speeltje af te pakken. In een groep honden neemt een van de honden soms de rol van 'scheidsrechter' op zich en blaft hij naar de andere pups als die aan het stoeien zijn. In zo'n geval klinkt het vaak als verschillende snel opeenvolgende blafjes in de buurt van de actie.

Janken

Waarom zijn er zoveel honden die beginnen te janken als ze een brandweerwagen of ander hard, hoog geluid horen? Voor honden is janken een manier om belangrijke informatie over te brengen over grote afstanden. Het geluid draagt verder en is langer hoorbaar dan geblaf. Als je hond mee gaat blaffen als er een aantal brandweerwagens voorbij komen, wil hij daarmee laten weten dat er iets aan de hand is, een dierbare helpen de weg naar huis te vinden, of een onbekende laten weten dat hij uit de buurt moet blijven.

Maar janken kan ook iets anders betekenen. In sommige gevallen komt het voort uit een extreme vorm van spanning of wanhoop. De alleen gelaten hond gaat dan janken in een poging om met iemand in contact te komen. Daarnaast zijn er honden die er speciaal op zijn gefokt om te gaan janken als ze iets ontdekt hebben, bijvoorbeeld als ze een konijn hebben gevonden.

Hondengeluiden herkennen

Blaffen op leeftijd

Net als bij mensen gaan de cognitieve functies van een hond achteruit naarmate hij ouder wordt. Bij de meeste honden zal er sprake zijn van een relatief milde vorm van dementie (cognitieve stoornis bij honden). Maar sommige honden zullen in hun gouden jaren duidelijk meer last krijgen van dingen als rondjes lopen, zichzelf opsluiten in een hoek of achter een meubelstuk, zich terugtrekken van het gezin en steeds vaker verward zijn.

Blaffen is een van de symptomen van cognitieve stoornissen bij honden, maar wat het oude beestje er nu precies mee wil zeggen weet hij zelf ook niet. Hij kan om hulp blaffen als hij bang is of zit opgesloten, of hij kan gewoon blaffen omdat hij gedesoriënteerd is.

Ga altijd kijken als je dementerende hond blaft om te zien of het goed met hem gaat. Stel hem gerust en geef hem niet op zijn kop omdat hij geblaft heeft. Onthoud dat hij steeds minder controle heeft over wat hij doet en het niet doet om jou te pesten.